

Herrat Estonian paras yllätys Oopperavierailu Tallinnasta avaa uusia näkökulmia

Pari vuotta sitten Estonia-teatterilla oli suuri Suomen vierailunsa Savonlinnan oopperajuhlilla ja Lucia di Lammermoorin verran myös Lahden kansainvälisellä urkuvuikolla.

Hoffmannin kertomusten solistivaihto Lahden ja Tallinnan välillä toteutui perin pian sen jälkeen, ja se ilmeisesti näkyi torstai-iltana tyhjinä penkkiriveinä. Se oli vahinko, sillä vierailut avaavat tuttuun esitykseen uusia näkökulmia.

Kannattaa ottaa tilaisuudesta vaarin, kun siihen vielä on mahdollisuus, sillä tuskin estonialaiset ovat joka toinen vuosi täällä jatkossa kuultavissa.

Ahaa, mikä kapellimestari!

Heti alkusoitosta kävi ilmi ja illan mittaan varmistui, että Estonia-teatterin nuori kapellimestari Paul Mägi on monenkin braven arvoinen maestro. Hän on huomaavainen mutta tarkka kapellimestari; aloitukset niin solisteille, kuorolle kuin eri instrumenteille

tulevat selkeästi ja täsmällisesti, musiikki syttyy hänen johdossaan ja hänellä on varaa antaa "laululle aikaa kukkia" tarvittaessa. Lisäksi hänellä on plastinen, hyvin kaunis tapa johtaa.

Offenbachin musiikkihan ei ole maailman syvällisintä, vaan pikemminkin harmitonta musiikkia, jossa on tuttuja melodioita Tonava kaunoisesta Don Giovannin tunnelmiin - kuten hyvin muistetaan. Kovin persoonallista tulkintaa ei kapellimestari näistä aineksista yhdellä harjoituksella oudon orkesterin ja sekamiehistyksen kanssa

saa aikaan, mutta huomio kiintyi kyllä kapellimestarin ja orkesterin osuuteen. Luultavasti Paul Mägi piankin vierailee Lahdessa myös sinfoniakonsertin johtajana, jolloin ensivaikutelmaa voi syventää.

Sekamiehistys, sekaohjaus

Tällaisissa solisti- ja kapellimestarivaihdoissa on omat ongelmansa. Nyt ohjaaja Neeme Kuningas oli tehnyt pieniä muutoksia Jack Wittikan ohjaukseen, eikä kumpikaan herroista osallistunut kiitosseremonioihin.

Suurimman harppauksen uuteen ohjaukseen siirtyessään joutui luultavasti tekemään Margarita Voites, joka Estonian Olympiana on totunut liikkumaan rullien päällä Coppeliusen ohjaamana. Lahdessa hänen oli äkkiä osattava liikkua ja kumarrella kuin konsanaan tekninen nukke. Kun flussakin oli tullut harmiksi, ei ihme, jos liukumisia ja epätarkkuuksia tulikin suureen koloratuuriaaraan.

Estonian kotiesityksen ilmeisen erilainen viritys näkyi myös koristeellisessa Venetsia-kohauksessa, jossa kaunis Helvi Raamat teki Giulietasta Lahden esitykseen verrattuna kevyemmän viritetyn, hiukan operettityylisentulkinnan. En tiedä, oliko rooli hänelle yleensä hiukan liian korkea, mutta alku kuitenkin pysyi alavireisenä, eikä hiukan takaiseen ääneen syttynyt värien spektriä. Korkealla ääni soi kernaasti terävänä. Vaikka tulkinnasta puuttuikin grandezzaa,

Hendrik Krumm, runoilija Hoffmann rappingsa päivinä.

Teo Maiste pahan ruumiillistumana, jolla on oopperassa neljä eri hahmoa.

Giulietta oli tyyppinä viehättävä.

Estonian ilmeisen nuori Antonia, Nadezda Kurem, on selvästi venäläisen laulukoulun kasvatti, koloratuurityyppinen ääni on aika edessä ja sointi on väliin hiukan nasaalinen. Sekä Raamat että Kurem liikkuvat kuitenkin Lahden esityksessä luontevasti, ja Kurem tavoitti aika hyvin kuolevan Antonian tragiikan.

Sokeritpohjalla

Illan molemmat herrat, kokeneet hienot taiteilijat Hendrik Krumm ja Teo Maiste

on tässä säästetty sokeriksi pohjalle.

Yli kaksi vuosikymmentä Estonian solistina laulaneella Hendrik Krummilla on kaunisvärinen, italialaistyyppinen tenori. Parhaimmillaan ääni soi erinomaisenvivahteikkaana, ja uljasta, komeaa dramaattisuutta äänessä on kukkuramitoin. Tämä Hoffmann oli ylen aikaa siinä määrin salonkikelpoinen, että roolin traagiset ulottuvuudet - ihmiselon raadollinen riisaisuus, ihmiskontaktit ja rakkaudet tuhoavan pahan kosketus - olisivat ehkä unohtuneet ilman riipaisevasti elettyä epilogia Ensimmäisessä viinikel-

larikohtauksessa ilahdutti eloisaa näyttelemisen.

Kuin uusi Lindorf

Lindorfin rooli on siitä harras, että se on baritonille liian matala ja bassolle korkea. Teo Maiste lauloi ääntä koettelevasta flunssasta huolimatta jylhän komeasti varsinkin viimeisessä näytöksessä, jossa siihen on parhaiten tilaisuus. Hänen näyttelemänsä

Lindorfin rooli eri hahmoissaan kohosi aiemmin nähtyjä monin verroin keskeisemmäksi ja ihan uuteen merkittävyyteen.

Anna Kontekin puvustus ja lavastus täydensi upeasti iltaa. Tuskinpa kukaan ensikerätaa Lahden esitystä katsonut edes erotti, että Krumm ja Maiste olivattuoneet puvut mukanaan Estoniasta.

SIRKKA HENTTONEN

Kuvat:
VEIKKO NURMINEN